

20 20

**SMERNICE
PROTESTNE
LJUDSKE
SKUPŠČINE**

SMERNICE PROTESTNE LJUDSKE SKUPŠČINE

2020

SMERNICE LJUDSKE SKUPŠČINE

1. SMO STRPNI, POTRPEŽLJIVI IN SE MED SEBOJ POSLUŠAMO.
2. SMO KRATKI IN JEDRNATI, KER NAS JE VELIKO.
3. DVGUJEMO ROKE IN ČAKAMO, DA NAM MODERATOR DA BESEDU.
4. NE MONOLOG, NE DIALOG, DISKUSIJA VSEH.
5. PREDNOST IMAJO TISTI, KI ŠE NISO GOVORILI.
6. TU NI PROSTORA ZA:

STRANKE,
FAŠIZEM,
RASIZEM,
SEKSIZEM,
HOMOFOBIO,
TRANSFOBIO,
ALI
KAKRŠNOKOLI DRUGO ZATIRANJE.

KE

Foto: Irena Woelle

Foto: Željko Stevanić

PREAMBULA

V demokraciji ima oblast ljudstvo. Oblast skrbi za dobrobit ljudi, okolje in javni interes.

Protestna ljudska skupščina je bila izvedena 17. 7. 2020 kot odziv na načrtno rušenje osnovnih temeljev demokratične ureditve s strani političnih elit ter onemogočanje neposrednega izražanja volje ljudstva. Povzemamo ključne strateške usmeritve in smernice, ki nas vodijo k doseganju teh ciljev.

Smernice temeljijo na ključnih vrednotah za vključujočo in progresivno družbo, ki so demokratičnost, enakost, enakopravnost, transparentnost, solidarnost, socialna in okoljska pravičnost ter spoštovanje temeljnih človekovih pravic in vladavine prava.

Zapisane usmeritve so odgovor na trenutne razmere, a hkrati predstavljajo tudi vizijo za prihodnost. Pričujoči dokument sicer nikakor ne zajema vseh področij družbe, ne naslavlja vseh aktualnih problematik in ne more povzeti vseh predlogov, komentarjev ter izjav, ki so bile izrečene na ljudski skupščini, vendar pa gre za iskren poskus povzetka bistvenih iztočnic, ki lahko služijo kot osnova za nadaljnjo razpravo, nadgradnjo, premislek in usmerjeno delovanje vseh, ki živimo in delujemo v tej družbi.

Ljudstvo ima oblast!

Foto: Željko Stevanić

U U O D

Protestno gibanje je nastalo spontano in nima organizatorja. Vzniknilo je ob prvih grozljivih znakih janšizma marca 2020.

Začelo se je na balkonih. Potem je šlo na kolesa, pa na stopala. Že od samih začetkov se je gibanje neuklonljivo soočalo z represijo, s poskusi diskreditacije in napadi na posameznike in posameznice s strani strahovlade Janeza Janše. Protestniki in protestnice so v petek, 17. julija 2020, v Ljubljani ustanovili Protestno ljudsko skupščino.

Skupščina razpira politični prostor v državi in kaže možnosti za drugačno obliko političnega in družbenega delovanja.

Več kot 3000 protestnic in protestnikov je v odprti, vključujoči in strpni razpravi podalo ideje in predloge, ki so tukaj povzeti kot **SMERNICE PROTESTNE LJUDSKE SKUPŠČINE**.

Foto: Janez Zlaznik

SMERNICE SO RAZURŠČENE V NASLEDNJE TEMATSKE SKLOPE:

- 11 DELAVSKE IN SOCIALNE PRAVICE**
- 15 GOSPODARSTVO IN INFRASTRUKTURA**
- 19 OKOLJE, PODNEBJE IN ODRAST**
- 23 MEDIJSKA SVOBODA IN SOVRAŽNI GOVOR**
- 27 KULTURA**
- 31 IZOBRAŽEVANJE**
- 35 ZDRAVJE**
- 39 DEMOKRACIJA IN VLADAVINA PRAVA**
- 45 NAPREJ!**

Foto: Željko Stevanić

DELAVSKE IN SOCIALNE PRAVICE

1. Slovenija naj se usmeri v ekonomske strategije, ki temeljijo na pravičnosti, medgeneracijski solidarnosti in ravnovesju med gospodarstvom, socialo in okoljem.

Takšen model bo zajel okolje, demografske značilnosti družbe, tehnološki razvoj, socialno stabilnost, zdravje, vzdržno naravnano potrošnjo in enake možnosti za vse prebivalce_ke. Zagotoviti moramo pravičen prehod v nizkoogljično družbo in krožno gospodarstvo.

2. Ukinimo vse prekarne oblike dela!

Vsem delavkam_cem moramo priznati vse delavske in socialne pravice. Preneha naj se fleksibilizacija trga dela, ki je vzrok za prekarnost; zagotovi naj se varne, trajne in dostojne zaposlitve.

3. Vzpostavimo pravičnejšo porazdelitev davčnih bremen in davčnih razbremenitev dela, plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja.

Uvede naj se davčna reforma, ki bo davčno bolj obremenila kapital, kapitalske dobičke in dobičke podjetij.

4. Uvedimo 6-urni delovnik kot osnovno delovno obveznost brez zmanjšanja mesečnih plač.

Sodobna tehnologija omogoča, da se večina del opravi hitreje in učinkoviteje kot v preteklosti.

5. Zagotovimo pravične upokojitvene pogoje in dostojne pokojnine za vse.

V pokojninskem sistemu je treba ohraniti elemente solidarnosti. Višina pokojnine mora omogočati dostojno življenje.

6. Uvedimo univerzalni temeljni dohodek,

ki mora zagotoviti večjo socialno pravičnost in zmanjšati revščino. Ob uvedbi UTD moramo ohraniti in zagotoviti enak dostop do vseh javnih storitev za vsakogar. Izobraževanje, zdravstvo in socialne storitve morajo biti brezplačne in dostopne

za vse pod enakimi pogoji. UTD naj opolnomoči prebivalke_ce, da bodo imele_i možnost večjega nadzora nad lastnim življenjem.

7. Vsem delavkam_cem ter ostalim skupinam, ki jih je prizadela pandemija in niso bili deležni pomoči države, je treba zagotoviti denarno pomoč zaradi izpada dohodka.

Med njimi so bili izvezeti predvsem prekarne_i delavke_ci (tiste_i, ki delajo po avtorskih in podjetniških pogodbah, delavke_ci v kulturi itd.). Posebno pozornost moramo nameniti izboljšanju statusa delovnih invalidov, predvsem pri povečanju invalidnine in zagotavljanju potrebnih zdravstvenih storitev ter pripomočkov.

8. Zagotovimo vzdržnost socialnih blagajn in okrepimo javne storitve na področju dela in sociale.

Finančno in kadrovsko je treba ojačati Zavod RS za zaposlovanje ter centre za socialno delo, ki naj pomagajo najšibkejšim v družbi in učinkovito nudijo javne storitve za brezposelne in ostale ranljive skupine. Problem brezposelnosti mora reševati ZRSZ in ne zasebne agencije za zaposlovanje. Po-

večajmo število delovnih inšpektorjev in okrepimo Inšpektorat RS za delo. Zaradi množičnih kršitev delovnopravne zakonodaje naj inšpektorat poveča število nadzorov nad delodajalci. Iz sredstev državnega proračuna naj se delavkam_cem zagotovi pravna pomoč v primeru odpuščanj, izkoriščanja, diskriminacije, mobinga in vseh ostalih oblik izkoriščanja pri delu. Delovanje mora biti osredotočeno na konkretno pomoč ljudem in ne na izpolnjevanje birokratskih formularjev.

9. Zagotovimo sredstva za brezplačna izobraževanja, prekvalifikacije in dokvalifikacije za delavke_ce, predvsem tiste, ki so izgubili (ali pa bodo izgubili) delo zaradi pandemije, podnebne krize in pravičnega prehoda v nizkoogljično družbo.

Foto: Božidar Flajšman

GOSPODARSTVO IN INFRA- STRUKTURA

1. Stremimo h gospodarski politiki, ki daje prednost dobrobiti ljudi in okolja, ne pa interesu kapitala, osebnim interesom ali lobi-jem, še posebej v primeru javno-zasebnih partnerstev in projektov v javnem interesu.

2. Poskrbimo za pravično porazdelitev bogastva, socialno pravičnost in zmanjšanje neenakosti. Spodbudimo ekonomsko demokracijo in (so)upravljanje delavk in delavcev.

Zmanjšati moramo razlike v prihodkih med najbogatejšimi in revnimi!

3. Vzpostavimo davčno pravičnost in začnimo boj proti davčnim oazam, davčnemu izmikanju in davčnemu prevalevanju.

Država mora preprečevati davčne zlorabe, ki ustvarjajo vedno večje javnofinančne primanjkljaje. Zaradi neustreznih regulacij mednarodnih davčnih sistemov je doseganje davčne pravičnosti oteženo in predstavlja globalni izziv, kar je posledica predvsem odprtega trga in prostega pretoka kapitala. Nepravični davčni sistem šibi socialno, ekonomsko in gospodarsko funkcijo države.

4. Zaustavimo privatizacijo in razprodajo javnega premoženja.

Državno premoženje, podjetja, javne storitve in naravne vire moramo ohraniti v javnem interesu ter jih varovati in krepiti. Privatizacija javnih podjetij ima tudi negativen učinek na spoštovanje delavskih in socialnih pravic, na zaposlenost in s tem na življenjski standard prebivalke_cev.

5. Napravimo stanovanja dostopna za vse in pospešimo razvoj stanovanjske politike.

Zagotovimo bistveno več neprofitnih stanovanj, spodbudimo sistem stanovanjskih zadrug in preprečimo oderuške najemnine. Kakovostna in ce-

novno ugodna stanovanja so mladim nedosegljiva, povečuje se število revnih lastnikov, ki ne morejo kriti osnovnih stroškov, veliko stanovanj je nepriemernih za starejše. Vse to so posledice pomanjkljive in nezadostno financirane stanovanjske politike.

6. Vzpostavimo razvejan, učinkovit in cenovno dostopen javni promet, s katerim bomo spodbudili trajnostno mobilnost v mestih in na podeželju. Nujno potrebujemo hitrejšo in frekventnejšo železniško povezavo med slovenskimi mesti.

7. Pospešimo razvoj javne infrastrukture, ki je namenjena zadovoljevanju potreb prebivalstva ter prostočasnim, športnim in kulturnim aktivnostim vseh generacij in je prilagojena osebam s posebnimi potrebami.

8. Zaustavimo gentrifikacijo oziroma transformacijo mestnih predelov za potrebe družbenih elit.

Gentrifikacija negativno vpliva na lokalne skupnosti, družbeno kohezijo in dostopnost stanovanj za lokalne prebivalke_ce ter povečuje razlike in enakost med njimi.

Foto: Božidar Flajšman

O K O L J E P O D N E B J E I N O D R A S T

1. Trajnostna odrast mora postati temelj okoljskih in ekonomskih politik.

V nasprotju z ekonomskim sistemom nepremišljene in škodljive prekomerne proizvodnje in porabe odrast ne uničuje okolja, zagotavlja ustrezne pogoje za vzdržnostni razvoj in omogoča pravico ljudi do življenja v zdravem okolju. Politika, usmerjena v boljše življenje vseh, je nujna in mogoča!

2. Preprečimo podnebni zlom z ambiciozno podnebno strategijo.

Znižajmo emisije toplogrednih plinov do leta 2030 za 60 % glede na leto 2005 ob pravični opustitvi premoga. Podprimo kmetijstvo, da bo aktivno prispevalo k skladiščenju CO₂ in bistveno prispevalo

k zaježitvi podnebne krize. Evropske kmetijske subvencije, ki onesnažujejo okolje in so odgovorne za upad biotske raznovrstnosti, preusmerimo v podporo razvoju ekološkega in biodinamičnega kmetovanja z mešanimi posevki in mejicami ter brez oranja.

3. Ključne okoljske probleme rešujemo sistemsko.

Zahtevamo konec industrijskega onesnaževanja in popolno sanacijo vseh degradiranih področij ter pravičen prehod za delavke_ce, zaposlene v umazanih industrijah. Prebivalke in prebivalci, ki desetletja nosijo posledice škodljivih okoljskih odločitev, potrebujejo sistemsko pomoč. Vsakdo ima pravico živeti v zdravem in varnem okolju.

4. Podpiramo vse oblike okoljskega upora.

Tako tiste, ki potekajo na ravni lokalnih skupnosti, samoorganiziranih mrež solidarnosti in aktivističnih akcij, usmerjenih v sprotno reševanje okoljskih problemov, kot tudi vse druge skupine, organizacije ali okoljevarstvene pobude, ki se zavzemajo za čisto in zdravo okolje. Okoljski problemi zahtevajo takojšnje rešitve, ki bodo usmerjene v dobrobit

ljudi in ne v zasebne interese posameznikov ali skupin.

5. Zagotovimo prehransko varnost in pitno vodo za vse.

Zavzemamo se za sistemsko spodbujanje decentralizacije, samooskrbe in dostopnosti lokalne hrane, pridelane na okoljsko in podnebno vzdržen način. Množična industrijska pridelava hrane je ključen dejavnik podnebne krize.

6. Soodločajmo pri vseh posegih v okolje.

Zavračamo odločitve sedanje oblasti, s katerimi se večjemu delu okoljevarstvenih organizacij odvzema možnost sodelovanja v postopkih sprejemanja odločitev o projektih in investicijah, ki posegajo v okolje. Nesprejemljivo je, da skupnosti in organizacije nimajo možnosti preprečiti, spremeniti ali vplivati na sprejemanje škodljivih odločitev, kadar bi posegi nevarno vplivali na okolje in imeli nepopravljive posledice na življenje ljudi.

Foto: Tea Jarc

MEDIJSKA SVOBODA IN SOURAŽNI GOVOR

1. Izpeljimo korenite reforme medijske politike, katerih temeljni kriterij in cilj sta javni interes in spodbujanje medijske integritete.

Medijska zakonodaja, ki jo je predlagala vlada, ne potrebuje javne razprave, temveč odločno javno zavrnitev. Z javnim denarjem ni dopustno financirati posamičnih strankarskih interesov.

2. Ustavimo vse politične poskuse ugašanja in utišanja javnega medija RTV Slovenija, njegovega namernega finančnega stradanja ter posegov politike v imenovanje vodilnih organov

upravljanja in nadzora. Javni medij dokončno iztrgajmo iz primeža strankarskih interesov in ga vrni-
mo v demokratično javno sfero.

3. Boj proti korupciji, vključno z medijsko korupcijo, je boj za demokracijo.

Številni napadi na novinarke in novinarje ter žvižgače, ki so odkrili nesprejemljive prakse prelivanja javnega denarja v zasebne žepe, kažejo na to, da želi oblast uničiti kritične medije in finančno nagraditi sebi lojalne. Mediji, ki ne sledijo najvišjim standardom novinarske etike, nikakor ne morejo biti financirani z javnim denarjem in ne smejo uporabljati javnih virov.

4. Zagotovimo vzdržno financiranje medijev, ki je ključno za njihovo neodvisnost in profesionalnost.

Nujna je sistematična finančna podpora zaposlovanju novinar_k_jev. Prekarizacija novinarstva ogroža svobodo medijev. Prekarno novinarstvo težko deluje v javnem interesu. Zagotovimo podporo lokalnim, študentskim, neprofitnim in skupnostnim medijem, ki bodo skrbeli za medijske potrebe lokalnih skupnosti. Kriza medijev je najbolj prizadela

medije in novinarstvo na lokalni ravni. Varujmo javni interes tako na lokalni in regijski kot na nacionalni ravni.

5. Dosledno spoštujemo ustavo, ki v 63. členu določa, da je protiustavno vsakršno spodbujanje k narodni, rasni, verski ali drugi neenakopravnosti ter razpihovanje narodnega, rasnega, verskega ali drugega sovraštva in nestrpnosti.

Protiustavno je vsakršno spodbujanje k nasilju in vojni. Ožanje te prepovedi z dodatnimi pogoji za pregon teh dejanj, kot je zdaj urejeno v 297. členu Kazenskega zakonika in kot to ozko interpretira državno tožilstvo v svojih smernicah, je povsem nesprejemljivo. Vsako javno izražanje ali spodbujanje sovraštva in nestrpnosti s strani javnih uslužbencev mora biti najostreje sankcionirano.

K U L T U R A

1. Minister za kulturo naj prevzame odgovornost za sprejete odločitve, pa tudi sankcije za slabo opravljeno delo.

Minister od prevzema funkcije načrtno ignorira večino pozivov k uveljavljanju resnejših ukrepov za zaščito področja, za katerega je odgovoren. Odgovornost za opravljanje funkcije in takojšnje sankcije v primeru neučinkovitega dela morajo postati standard delovanja vseh odločevalcev, tako na področju kulture kot na vseh drugih področjih.

2. Zahtevamo transparentno in učinkovito ravnanje z javnimi sredstvi, namenjenimi kulturi.

Trenutno razmerje med višino javnih sredstev za kulturo in uspešnostjo delovanja sektorja je porazno, predvsem s stališča dejanskega finančnega in socialnega položaja umetnikov_ic in organizacij. Nujno je treba sprejeti ukrepe, ki bodo zagotovili, da se že obstoječa sredstva smotrneje razporedijo med vse delujoče v kulturi. Pri sprejemanju odloči-

tev je treba narediti strokovne analize področja, uporabiti že delujoče dobre prakse v drugih državah in narediti vse, da se omogoči razvoj področja in ne zgolj njegovo preživetje, nikakor pa se ne sme dopustiti njegovo usihanje.

3. Zagotovimo vključevanje različnih akterjev na področju kulture v soodločanje o strateških ciljih in viziji razvoja področja.

Umetnice_ki, organizacije in skupine morajo dobiti dejansko moč sovplivanja na vse ključne odločitve v kulturi. Sedanji dialog med akterji je zgolj na papirju, dejansko pa se odločitve sprejemajo netransparentno, nestrokovno in na škodo večine delujočih na področju kulture.

4. Na področju kulturne politike zagotovimo večji vpliv stroke in vzpostavimo jasno ločnico med strokovno in interesno sfero.

Slovenska kulturna politika je v zadnjem desetletju postala plen interesnih skupin, strokovnih razprav o urejanju področja pa v zadnjih letih skoraj ni več. Interesna sfera oz. njeni predstavniki pogosto nastopajo kot zastopniki stroke, dejanska stroka (denimo iz akademske ali raziskovalne sfere) pa je

iz procesa oblikovanja kulturne politike večinoma izvzeta. Brez strokovne podlage in razmisleka sprejeti dokumenti postanejo le nabor želja, ki se jih zelo redko ali pa nikoli ne udejadi v praksi.

5. Okrepimo položaj kulture na državni ravni. Kultura naj postane eden vodilnih dejavnikov trajnostnega razvoja slovenske družbe.

Kultura je na ravni vladne politike že leta povsem marginalizirana, predstavniki_ce ministrstva pa v javnosti tarnajo nad lastno nemočjo pri odločanju o strateških izzivih. Z jasnejšo predstavo o vlogi in (predvsem razvojnem) pomenu kulture v slovenski družbi lahko kultura postane pomemben element trajnostnega razvoja. Za takšno vlogo kulture v družbi so nujno potrebni sistemski in strukturni ukrepi, ki bodo podpirali vse oblike kulturnega ustvarjanja in vse oblike alternativnih produkcijskih modelov, ki že obstajajo v družbi (Metelkova, Rog, Pekarna in druge) in se lahko prenesejo tudi na druga področja. Temeljna naloga učinkovite kulturne politike je preoblikovati področje kulturnega ustvarjanja v ključni dejavnik razvoja celotne družbe.

IZOBRAŽE- VANJE

1. Zagotovimo javno, kakovostno in vsem dostopno izobraževanje na vseh ravneh.

Zavračamo vse poskuse privatizacije izobraževalnega sistema, ki bodo dostop do znanja spremenili v privilegij nekaterih in ne pravico vseh.

2. Reforma šolstva mora temeljiti na spoštovanju stroke in njenih ugotovitev, avtonomiji učiteljic_ev in ostalih pedagoških delavk_cev.

Reforme morajo biti premišljene, strokovno utemeljene in usmerjene v dobrobit vseh sodelujočih v izobraževalnem sistemu. Zavračamo od zunaj

vsiljene reforme, katerih namen ni razvoj področja, temveč njegovo podrejanje administrativnim zahtevam.

3. Zahtevamo spoštovanje znanstvenih dosežkov in znanstvenega raziskovanja na sploh.

Družba, ki zaničuje znanost, ki znanstvenemu raziskovanju namenja vse manj sredstev in ki znanstvenice_ke (predvsem mlade) sili v vse bolj prekarne oblike dela, je družba preteklosti in ne prihodnosti.

4. Podpiramo izobraževalni sistem, ki spodbuja in krepi kritično razmišljanje.

Politično mišljenje in ravnanje naj bosta v procesu vzgoje in izobraževanja močno navzoča – osnovna vprašanja o političnem sistemu, privilegijah ter razrednih, socialnih in kulturnih razlikah naj bodo problemsko zastavljena že v procesu izobraževanja. Kurikul naj goji demokratičnost, pravičnost, antiavtoritarnost, antifašizem, antimilitarizem in kritično mišljenje. V izobraževalni proces na višji ravni naj se vključi obravnavo vseh bistvenih vprašanj družbenih razmerij. Nujno je aktivno nasloviti

antiznanstveni in antiracionalni sentiment, ki se razrašča v družbi (s pomočjo spleta, družbenih omrežij itd.) in že ustvarja izrazito negativne družbene posledice.

5. Znanost in izobraževanje naj postaneta prioriteta pri oblikovanju državnega proračuna, sredstva, namenjena temu področju, pa morajo zagotavljati razvoj in ne samo reprodukcijo obstoječega nevzdržnega stanja.

Desetletje trajajoči varčevalni ukrepi na področju šolstva in izobraževanja so pustili trajne posledice na celotnem področju. Brez znanosti in izobraževanja nimamo prihodnosti!

Foto: Željko Stevanić

Z D R A V J E

1. Najstrožje obsojamo zlorabo epidemije covida-19 za represijo, korupcijo, politično kadrovanje in oportunizem s strani vlade Janeza Janše.

Vsi ukrepi v povezavi z epidemijo covida-19 morajo temeljiti izključno na strokovnih raziskavah, ki morajo biti transparentno, kredibilno in proaktivno predstavljene širši javnosti.

2. Zagotovimo pravočasno zdravstveno oskrbo za vse (vključno z diagnostiko in rednimi pregledi), ne glede na epidemijo.

Zlasti v tem času bi moral biti delujoč zdravstveni sistem osrednja in bistvena prioriteta vlade, javnih politik ter usmeritve proračunskih sredstev. Nujno

se je treba spopasti s ključnim organizacijsko-kadrovskim problemom, ne pa se osredotočati zgolj na nabavo opreme.

3. Skrajšati moramo čakalne vrste. Okrepimo kapacitete zdravstvenega sistema, jih vzdržujemo in razvijamo v takšnem obsegu (kadrovskem in materialnem), da bodo imeli vsi pod enakimi pogoji možnost pravočasnega dostopa do diagnostičnih in terapevtskih zdravstvenih postopkov.

4. Zahtevamo finančno, prostorsko in kadrovsko okrepitev na področju oskrbe starejših.

Epidemija novega koronavirusa je po nepotrebnem skrajšala mnogo življenj in dodatno izpostavila vse pomanjkljivosti že prej izrazito problematičnega področja dolgotrajne oskrbe starejših. Nikakor ne dopuščamo, da so življenja starejših manjvredna, ravno nasprotno: prav zaradi njihove ranljivosti se mora njihovi zaščiti nameniti dodatno pozornost, kadre, sredstva in prostorske kapacitete, vključno z gradnjo prepotrebnih novih javnih domov za starejše.

5. Uvedimo univerzalno zavarovanje, ki bo pod enakimi pogoji in po principu pravičnosti v prispevkih vključevalo vse na enak način ter ohranjalo dosedanje pravice, izhajajoče iz tako imenovane »košarice« zdravstvenega zavarovanja. Zahtevamo širjenje kritja stroškov s strani zdravstvene zavarovalnice za vse zdravstvene storitve (npr. zobozdravstveno varstvo).

6. Nasprotujemo privatizaciji zdravstva. Ohranimo in razvijamo kakovostno in vsem enako dostopno javno zdravstvo.

Vse poskuse dodatne privatizacije zdravstvenega sistema, tako na področju zdravstvenega zavarovanja kot na področju ponujanja zdravstvenih storitev odločno zavračamo.

DEMOKRACIJA IN VLADAVINA P R A V A

1. Vse_i politične_i predstavnice_ki morajo strogo zastopati interese ljudstva in delovati v javnem interesu, strokovno, etično, načelno in ne po diktatu svojih strank ali kapitala.

Politično funkcionarstvo izkorišča svoj položaj, prisvojilo si je privilegije, se odmaknilo od prebivalstva, predvsem pa zameglilo podobo o tem, kaj naj bi politika pravzaprav sploh bila. Politično delovanje je in mora biti delovanje v službi ljudstva, ne pa oportunistični grabež in izkoriščanje sistema za lastno korist. Ostro zavračamo partitokratski pristop, ki že 30 let obvladuje slovensko politično sfero.

Foto: Božidar Flajšman

2. Zahtevamo več političnega prostora za opolnomočeno, odločno in učinkovito zunajstrankarsko delovanje in širjenje demokracije.

Spodbujamo čim večjo participatornost proračuna. Ugotavljamo, da je politike premalo in ne preveč. Zahtevamo več možnosti za sodelovanje v procesih odločanja na vseh ravneh z upoštevanjem civilne družbe. Parlamentarna demokracija mora biti z organizacijo skupščin, javnih tribun, debat in polemik v nenehnem dialogu s prebivalstvom, in to ne le v času volitev.

3. Spodbujamo decentralizacijo in razmah avtonomnih, nehierarhično in neavtoritarno organiziranih pobud, skupin in gibanj, ki znajo in hočejo politiko misliti drugače.

Po regijah in občinah moramo omogočiti razmah organiziranih javnih prostorov od spodaj navzgor (mladinski in kulturni centri, avtonomni prostori itd.) in mehanizme sodelovanja, ki omogočajo možnost participacije različnih skupin v družbi.

4. Zahtevamo ničelno stopnjo korupcije in njeno dosledno preganjanje in kaznovanje.

Komisijo za preprečevanje korupcije in Nacionalni preiskovalni urad moramo izrazito kadrovsko okrepiti ter jima zagotoviti neodvisnost od političnih pritiskov. Neusmiljen boj proti korupciji je ključen za obstoj kakršne koli možnosti za pravičnejšo in bolj demokratično družbo.

5. Vsakomur, ki ne more pojasniti izvora premoženja, je treba to premoženje odvzeti.

Nujni so tovrstni odločni ukrepi, ki bodo poslali jasno in nedvoumno sporočilo vsem prebivalcem. Vladavina prava je v našem skupnem interesu!

6. Zahtevamo zaščito žvižgačev in žvižgačk.

Vsak poskus napada ali kateri koli drug način ustrahovanja žvižgačev mora biti kaznovan. Nemudoma je treba implementirati evropsko direktivo za zaščito žvižgačev.

7. Zahtevamo dosledno spoštovanje pravice do zbiranja in združevanja, kot jo določa Ustava RS.

Epidemiološka situacija ne sme in ne more biti izgovor za nesorazmerno izvajanje represivnih ukrepov proti aktivistkam_om in protestnicam_kom. Take politike razumemo izključno kot obliko zastraševanja in utišanja ljudstva. Pravice protestnic_kov do mirnega javnega zborovanja je treba spoštovati. Vsako protiustavno in nezakonito ukrepanje represivnih organov in oblasti je treba najostreje obsoditi.

8. Zahtevamo zunanjo politiko, ki se ne podreja interesom transnacionalnih korporacij in globalnim velesilam.

Politika naj temelji na strpnosti, miroljubnosti in spoštovanju pravic vseh ljudi in ne na podpiranju sovraštva, nasilja in oboroževanja. Republika Slovenija mora kritično pretehtati svoje članstvo v zvezi NATO in ga s podporo večine prebivalcev zapustiti.

9. Zahtevamo dosledno spoštovanje človekovih pravic in svoboščin ter posebno varstvo begunk_cev in migrantk_ov, katerih

pravice se predvsem v zadnjih letih sistematično krši. Zagotovimo njihovo integracijo in olajšajmo postopke prosilk_cev za azil pri pridobivanju dovoljenja za delo.

Foto: Irena Woelke

N A P R E J !

Politična, ekonomska in družbena situacija v Sloveniji je nevzdržna. Odločne in radikalne spremembe so nujne! Trenutna vlada mora nemudoma odstopiti. Sistem, ki omogoča, da pridejo na oblast kriminalci, ljudje, ki širijo sovraštvo in nestrpnost ter vsiljujejo razkroj, je nesprejemljiv. Potrebujemo alternative!

Zgoraj navedene iztočnice so spodbuda in poziv vsem delom civilne družbe, da se po najboljših močeh aktiviramo, komuniciramo in sodelujemo v skupnem boju za boljšo prihodnost! Pozitivne spremembe se ne bodo zgodile same od sebe. Ne

bodo prišle od zgoraj navzdol in ne bodo se zgodile čez noč. Čas krize je vedno tudi čas priložnosti. Z vsakim tednom je bolj očitno, da po starih tirnicah ne gre več naprej. Prav zato lahko danes vsak_a posameznik_ca, skupina, kolektiv ali organizacija s svojim angažmajem ključno prispeva k bodočim družbenim premikom.

Samo s kolektivnim, heterogenim in vztrajnim prizadevanjem na vseh družbenih področjih lahko soustvarjamo državo, v kateri si želimo živeti! V Sloveniji ima oblast ljudstvo!

Uredniški kolektiv Protestne ljudske skupščine

V Ljubljani, dne 30. 9. 2020.

